

ارزیابی ابجکتیو تیزبینی توسط پتانسیل ناشی از بینایی

ابراهیم جعفرزاده پور - فوق لیسانس فیزیک پزشکی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی

استان زنجان

دکتر شوشتریان - عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه:

توسط صفحات شطرنجی با ابعاد مختلف و معین که از طریق محاسبه به دست آمده، سیستم بینایی افراد سالم را تحریک نموده و موج پتانسیل ناشی از بینایی (V.E.P) را ثبت نمودیم. با ارزیابی موج به دست آمده از لحاظ دامنه و زمان تأخیر برای هر رزولوشن و مقایسه آن با بهترین دید فرد توسط چارت اسنلن، همبستگی معنی داری ($P < 0.005$) بین نتایج بدست آمده می توان یافت. به عبارت دیگر توسط V.E.P می توان ارزیابی دقیقی از تیزبینی و سیستم بینایی افراد بطور ابجکتیو نمود.

مقدمه:

تیزبینی یکی از شاخصهای بسیار مهم سلامتی و کارایی سیستم بینایی است که معمولاً به طور معمول در هر آزمون بینایی انجام می شود. این آزمون معمولاً به صورت سابجکتیو می باشد به این معنی که فرد مورد آزمون در فاصله معین و ثابت نسبت به تابلو ارزیابی کننده دید قرار می گیرد و با توجه به تعداد پاسخهای صحیحی که برای تشخیص هر کدام از حروف، علائم و یا اشکال ارائه شده، می دهد تیزبینی اش ثبت می شود. در واقع این آزمون مقایسه ای بین تیزبینی فرد مورد معاینه و فرد نرمال انجام می دهد و کسرهایی مانند $\frac{20}{20}$ ، $\frac{20}{40}$ ، $\frac{20}{60}$ و ... را در

مقیاس فوت و $\frac{6}{60}$ ، $\frac{6}{48}$ ، $\frac{6}{36}$ و ... را در مقیاس متریک، چنین مقایسه ای را به خوبی نشان می دهد. بدیهی است که شرایط فیزیکی، فیزیولوژیکی، روانی، انکساری و پاتولوژیک بر کمیت و کیفیت پاسخ فرد مورد معاینه مؤثر خواهند بود. بنابراین در شرایطی که فرد مورد معاینه همکاری لازم را با چشم پزشک یا اپتومتریست ندارد (به خاطر شرایط سنی، تمارض و...) نتایج به دست آمده ارزش بالینی نخواهد داشت. لذا در چنین شرایطی تستهای ابجکتیو که همکاری معاینه شونده چندان مطرح نیست ضروری به نظر می رسد.

مواد و روشها:

برای انجام این پژوهش تعداد ۳۴ نفر از دانشجویان اپتومتری دانشگاه علوم پزشکی ایران و دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی انتخاب شدند. این تعداد بر اساس روابط آماری برای انتخاب نمونه محاسبه شده بود. افراد انتخاب شده از نظر سیستمیک و چشمی مورد ارزیابی قرار گرفتند و سالم شناخته شدند. سپس دو اپتومتریست این افراد را از نظر اختلالات انکساری و هتروفریای جبران نشده مورد ارزیابی قرار دادند که با توجه به معاینات انجام شده کلیه نمونه ها سالم شناخته شدند.

تیزبینی این افراد به طور تک چشمی توسط چارت اسنلن استاندارد در فاصله شش متری با شرایط نوری غیرمستقیم و استاندارد مورد ارزیابی قرار گرفت. تمامی افراد مورد مطالعه، تیزبینی $\frac{20}{40}$ داشتند. در روند ثبت تیزبینی افراد مورد مطالعه تعداد پاسخهای صحیح و غلط آنها ثبت گردید و محدوده پاسخهای صحیح مربوط به هر ردیف دید $\frac{20}{40}$ بین ۹۰٪ تا ۱۰۰٪ قابل قبول بود. برای ارزیابی این افراد توسط V.E.P لازم بود تا بر اساس آستانه تیزبینی افراد مورد مطالعه و تحریکات فوق آستانه و تحت آستانه ای را طراحی و ارائه نماییم. بنابراین بر اساس معیار اسنلن، زاویه حداقل تفکیک، فاصله، کاتراست، فرکانس فضایی و فرکانس زمانی محرکهایی را طراحی نمودیم. این محرکهها در سیستم V.E.P با کدهای ۴×۴، ۱۰×۱۰، ۱۹×۱۹، ۷۰×۷۰ شناسایی

می شدند. از میان محرکهها، محرک با رزولوشن ۱۹×۱۹ تحریک آستانه ای معادل دید $\frac{20}{40}$ با تابلو اسنلن است و تحریک ۷۰×۷۰ تحریک تحت آستانه ای در حد دید $\frac{20}{15}$ و تحریکات ۴×۴ و ۱۰×۱۰ تحریکات فوق آستانه ای محسوب می شدند. افراد مورد مطالعه در فاصله ثابت و مشخصی از مانیتور نمایش دهنده تحریکات بینایی قرار می گرفتند و تست بطور تک چشمی انجام می گرفت. برای حذف خطاهای آماری این تست در هر چشم ۷۵ بار برای هر فرد تکرار می شد (از هر فرد ۱۵۰ موج ثبت می شد ۷۵ موج از چشم راست و ۷۵ موج از چشم چپ). برای ثبت پتانسیل به دست آمده و حذف نوفه های ناخواسته الکترودهای فعال را در طرفین Inion بطور متقارن فیکس نموده، الکترودهای مرجع به نرمه گوش فرد در هر طرف متصل گردید و الکتروده زمین Earth به پیشانی فرد مورد مطالعه چسبانده شد.

V.E.P این افراد به روش "الگوی معکوس شونده" با تحریک مرکزی صورت پذیرفت. ارزیابی انجام شده بر موج P II صورت پذیرفت. زیرا این بخش از موج V.E.P حساسیت زیادی به کیفیت و کمیت تصویر شبکیه ای دارد.

نتایج:

زمان تأخیر و دامنه امواج V.E.P ثبت شده الگوی خاصی را نشان می داد. نتایج به دست آمده از چشم راست کلیه نمونه های مورد مطالعه (با

توجه به اینکه Dominancy چشم راست تا حدی هر چند جزئی مشهود بود (زمان تأخیر کمتری را نسبت به چشم چپ نشان می داد. این تفاوت برای رزولوشنهای متناظر (رزولوشن 70×70 در هر چشم، 19×19 در هر چشم و...) تفاوت معنی داری را نشان نمی داد (جدول ۱).

با توجه به اصول بکار رفته در طراحی Checkerboard رزولوشن 70×70 شاخص دید $\frac{20}{15}$ ، 19×19 شاخص دید $\frac{20}{20}$ ، 10×10 شاخص دید $\frac{20}{40}$ ، 4×4 شاخص دید $\frac{20}{300}$ تنظیم شده بود. با توجه به جدول شماره ۱ ملاحظه میشود که زمان تأخیر موج V.E.P برای رزولوشن 19×19 در چشم راست $86/77$ میلی ثانیه است که حداقل زمان تأخیر می باشد. پس از رزولوشن 19×19 کوتاهترین زمان تأخیر مربوط به رزولوشن 10×10 می باشد ($87/7m s$) پس از آن رزولوشن 4×4 و نهایتاً رزولوشن 70×70 قرار می گیرد. نتایج آماری حاکی از آن است که تفاوت معنی داری بین زمان تأخیر موج V.E.P در رزولوشن 19×19 و 10×10 وجود ندارد، ولی تفاوت معنی داری بین این رزولوشنها با رزولوشن 4×4 ($P < 0/01$) و رزولوشن 70×70 ($P < 0/005$) مشاهده می شد.

در چشم چپ نیز تفاوت اندکی در زمان تأخیر موج V.E.P در رزولوشنهای 19×19 و 10×10 مشاهده می شد که این تفاوت معنی دار نیست. لکن در مقایسه این رزولوشنها با رزولوشن 4×4 تفاوت معنی داری ($P < 0/01$) مشاهده می شد.

تفاوت معنی دار بین رزولوشنهای 19×19 و 10×10 بارزولوشن 70×70 بسیار قابل توجه تر می نمود ($P < 0/005$).

از نظر دامنه موج بدست آمده در آزمون V.E.P در رزولوشنهای مختلف، تفاوت معنی داری مشهود نبود (جدول شماره ۲). لذا مطالعات انجام شده عمدتاً بر اساس نتایج به دست آمده از زمان تأخیر موج V.E.P خواهد بود.

بحث:

نتایج به دست آمده توسط تئوری (M-P) کاملاً توجیه پذیر است. به این ترتیب که تحریکات بینایی فوق آستانه ای که دارای ابعاد مرکزی باشند امواج V.E.P را ایجاد می کنند که زمان تأخیر آنها با افزایش فاصله محرکها از آستانه نسبت مستقیم دارد. به عبارت دیگر در کلیه حالات تفاوت معنی داری بین رزولوشن 4×4 (دید $\frac{20}{300}$) و سایر رزولوشنهای آستانه ای و نزدیک آستانه مشاهده می شود ($P < 0/01$) از سوی دیگر هنگامی که تحریکات فوق آستانه ای به آستانه بینایی نزدیک می شود، تفاوتها کمتر خواهد شد، اما در تحریکات تحت آستانه همواره افزایش معنی داری ($P < 0/005$) در زمان تأخیر مشهود بوده که سطح معنی داری آن از نظر آماری بسیار مطلوب است. با توجه به این مطلب و نتایج حاصله می توانیم تیزبینی افراد را بطور آبجکتیو تخمین بزنیم. برای چنین منظوری پس از تنظیم اولیه سیستم V.E.P و آماده سازی فرد مورد

مطالعه فرکانس فضایی تصاویر ارائه شده را به شکل پله‌ای افزایش می‌دهیم. بطور مثال اگر با استفاده از بزرگترین Checkerboard به شکل مرکزی زمان تأخیر موج ثبت شود، با کاهش اندازه Checkerboard زمان تأخیر کاهش پیدا می‌کند. هنگامی که به آستانه بینایی از نظر تیزبینی نزدیک می‌شویم تغییرات زمان تأخیر بسیار اندک خواهد بود. در این حالت نوسانات کمی را در زمان تأخیر مشاهده می‌کنیم. کوچکتر شدن ابعاد Checkerboard و ایجاد تحریک مرکزی تحت آستانه‌ای زمان تأخیر موج را به شدت افزایش می‌دهد. لذا آستانه تیزبینی فرد، برابر با ابعاد محرکی است که محرک بعد از آن (کوچکتر از آن) زمان تأخیر را به شدت افزایش می‌دهد. البته برای سرعت بیشتر در تعیین آستانه می‌توان از تحریکات فوق آستانه شروع و بطور پله‌ای ابعاد آن را افزایش داد تا زمان تأخیر بطور چشمگیری کاهش یابد و در این شرایط محرک ارائه شده به عنوان آستانه تیزبینی فرد در نظر گرفته می‌شود. اما در تجربیات انجام شده و منابع موجود مشاهده می‌شود که انجام چنین روشی آستانه را به خوبی معین نمی‌کند و احتمالاً به علت آداپتاسیون، تعیین آستانه دستخوش نوساناتی خواهد شد. لذا عملاً "روش نخست دقیق‌تر از روش دوم است."

نتیجه:

با استفاده از این روش برای تعیین تیزبینی افراد،

علاوه بر تخمین کسر تیزبینی بررسی دقیقتری از سیستم عصبی - بینایی به عمل می‌آید. زیرا در پاره‌ای از اختلالات عصبی - بینایی ممکن است در مراحل اولیه بیماری تیزبینی سالم باشد ولی با توجه به اختصاصی بودن تست V.E.P برای اختلالات عصبی - بینایی می‌توان ارزیابی دقیق‌تری نسبت به تابلو اسنلن از تیزبینی افراد نمود. در واقع با استفاده از روش پیشنهادی در این پژوهش V.E.P به طور کمی از وضعیت سیستم بینایی افراد خبر می‌دهد و وضعیت سیستم بینایی را در شرایط حال و پیش‌آگهی آن را به مراتب بهتر از تستهای متداول تیزبینی و V.E.P با استفاده از فلاش یا محرک ثابت نشان خواهد داد.

پس‌این از این روش برای ارزیابی بیماران مشکوک به اختلالات نهفته و مخفی سیستم عصبی - بینایی، نوزادان (که همکاری درست تیزبینی ندارد) و افراد ممتارض بسیار مفید خواهد بود.

جدول شماره ۱

رزولوشن	معادل تیزی	زمان تأخیر چشم راست m/s	زمان تأخیر چشم چپ m/s
۷۰×۷۰	$\frac{20}{15}$	۱۰۱/۷۳	۱۰۶/۳۳
۱۹×۱۹	$\frac{20}{20}$	۸۶/۷۷	۸۸/۷۱
۱۰×۱۰	$\frac{20}{40}$	۸۷/۷۰	۸۷/۷۱
۴×۴	$\frac{20}{200}$	۹۱/۵۰	۹۱/۷۳

جدول شماره ۲

رزولوشن	معادل تیزی	دامنه موج در چشم راست میکروولت μW	دامنه موج در چشم چپ میکروولت μW
۷۰×۷۰	$\frac{20}{15}$	۱/۴۸	۱/۴۶
۱۹×۱۹	$\frac{20}{20}$	۱/۴۴	۱/۴۳
۱۰×۱۰	$\frac{20}{40}$	۱/۸۸	۱/۸۳
۴×۴	$\frac{20}{200}$	۲/۱	۲/۰

References

1. Arden visual electrophysiology ,first ed, mosby newYork 1994.
2. Walsh, clinical neuro-ophthalmology 3rd ed, mosby newYork 1993.
3. Spatial frequency and temporal frequency , Zernner , Neuro ophthalmology 75(3) 1995.